

Ueber eine Lucianhandschrift zu Modena.

Die Kgl. Bibliothek zu Modena besitzt einen alten Luciancodex (193 III F. 15), der noch unverglichen und bisher auch Fritzsche (Lucianus Vol. I P. I Rostochii 1860 p. X¹) nur dem

¹ An derselben Stelle wird auch eine Turiner Handschrift erwähnt. Aus zuverlässiger Quelle weiss ich jedoch, dass sich dort kein Luciancodex befindet.

Namen nach bekannt war. Um ihn kennen zu lernen benutzte ich, nachdem Herr Director Dr. Detlefsen in Glückstadt mir über seinen Inhalt einige Auskunft gegeben hatte, einen Urlaub im Sommer vorigen Jahres (1880) zu einer Reise dahin.

Die Umstände waren ungünstig genug. Ich fand die Bibliothek geschlossen, weil wenige Tage vorher vom Kriegsminister in Rom der Befehl gekommen war, sämtliche Bücherschätze wie auch die Gemälde Sammlung, die ein Stockwerk höher aufbewahrt wurde, zu verpacken und einstweilen in einem Saale des städtischen Armenhauses unterzubringen. Wann sie wieder das Tageslicht erblicken sollte, wusste Niemand. So viel stand fest, dass in Modena kein Haus ausser dem bisherigen vorhanden war, wo sie eine würdige Aufstellung finden konnte.

Die schönen hohen Räume, welche die Bibliothek in einem Flügel des Palazzo Ducale (jetzt Reale) inne gehabt hatte, sollten sofort der Kriegsschule überwiesen werden. Wände und Schränke waren schon geleert. Kisten und Kasten standen umher. Unaufhörlich wurde gepocht und gehämmert.

Trotz alledem hatte ich doch das Glück, dass mein Wunsch nicht unerfüllt blieb. Das einzige Zimmer, welches die Handschriften enthält, war noch unberührt und die nicht genug zu rühmende Gefälligkeit des Bibliothekars Herrn Lodi gestattete mir ungeachtet der vielen Sorgen und Mühen, die ihn belasteten, dieses innerste Heiligthum der Bibliothek mit ihm zu theilen.

So brachte ich dort eine Woche unter seinem Schutze zu. Freilich wurde meine Aufmerksamkeit nicht selten gestört und abgelenkt; Gelehrte und Gebildete der Stadt strömten ab und zu, um ihr Herz zu erleichtern und mit dem Bibliothekar zu berathen, ob noch in der letzten Stunde der schwere Schlag könnte abgewendet werden. Allein es gelang mir doch in sechs bis siebenstündiger täglicher Arbeit einen nicht unbeträchtlichen Theil der Handschrift zu vergleichen und so einigermassen ein sicheres Urtheil über den Werth derselben zu gewinnen.

Dank, herzlichen Dank daher auch von dieser Stelle dem vortrefflichen edlen Manne, der vierzig Jahre der Bibliothek angehört hat und nun obgleich in voller körperlicher und geistiger Rüstigkeit zur Unthätigkeit verurtheilt es erleben musste, dass der von ihm so lange treu behütete Schatz dem Gebrauche der heimischen Universität und der ganzen Gelehrtenwelt entzogen und vor seinen Augen in Nacht begraben wurde. Nicht ohne herben Schmerz erinnerte er an die Umkehrung des bekannten Wortes: *Cedant arma togae.*

Die Handschrift ist ein Pergamentcodex in grossem Format, zählt 112 Blätter mit 224 Seiten und auf jeder Seite 33 Zeilen. Sie umfasst einen beträchtlichen Theil der Schriften Lncians in folgender Reihe: Φάλαρις c. 6 von den Worten (ἀγανακτῶν τὸ πλεῖστον οὐχ ὅπι ///// an. Ιππίας — προλαλὰ διέννυσος — προλαλὰ διέννυσος — περὶ τοῦ ἡλέκτρου ἢ τῶν κίκνων — μνίας ἐγκώμιον — πρὸς Νιγρίνον ἐπιστολὴ — Δημιώνακτος βίος — περὶ τοῦ οἴκου — πα-

τρίδος ἐγκάμιον — ἀληθινῶν διηγημάτων α. β. — περὶ τοῦ μὴ ὁρατῶς πιστεῖσιν διαβολῆ — δίκη φωνήντων — συμπόσιον ἢ Λαπίθαι — φευδοσφιστῆς ἢ σολοκιστῆς — κατί πλους ἢ τύφαντος — Ζεὺς ἐλεγχόμενος — Ζεὺς τραχύδος — πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὀνομένον — περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων — δητόρων διδάσκαλος — περὶ πένθους — ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγορεύσει πατόματος bis zu den Worten ἀράμεστον ἀντε με, mit welchen der Codex schliesst.

Die Form der Buchstaben, die Art der Abkürzungen, lässt kaum einen Zweifel, dass die Handschrift dem 12. wenn nicht dem 11. Jahrhundert angehört.

Allein ihr Werth ist vielfach dadurch beeinträchtigt, dass der obere Rand einer grossen Anzahl Blätter mehr oder weniger tief hinein mit Moder bedeckt und dadurch unlesbar geworden ist. Mehr noch hat sie dadurch gelitten, dass sie nicht fest genug gebunden ist. Die Blätter sind deshalb faltig und haben sich so an einander gerieben, dass ein erheblicher Theil der Schrift, am häufigsten in der Mitte des Blattes von oben nach unten, ganz erschienen ist. Stellenweise sind ganze Seiten und Blätter verblieben.

Meine ganze Ausbeute hoffe ich bei anderer Gelegenheit zu veröffentlichen. Für jetzt beschränke ich mich darauf, die Lesarten zu einer einzigen Schrift mitzutheilen. Ich habe dazu die πρὸς τὸν ἀπαίδευτον gewählt, weil ich zu dieser die Vergleichung der beiden Marciannischen Handschriften 434. 436. (Ω und Ψ bei Fritzsche) und der Vaticanischen 87 (\mathfrak{U} bei Fritzsche) besitze, — in der vorzüglichen Wiener Handschrift D steht diese Schrift leider nicht — welche nach dem übereinstimmenden Urtheile fast aller Kritiker zu den besten der bisher verglichenen gerechnet werden. Die Zusammenstellung des Codex Mutineus (ich möchte ihn mit O bezeichnen) mit diesen bereits bekannten und gewürdigten Handschriften wird das Urtheil über ihn erleichtern.

Λουκιανοῦ πρὸς τὸν ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὀνομάτων.

Ed. Teubner. Cod. Vat. 87. Cod. Marc. 434. Cod. Marc. 436. Cod. Mutinensis.

			in c. 1. haud pauca situ obscurata sunt
c. 1. πρὸς τὸν ἀπαίδευτον	om. τὸν	.	.
γίνεται	γίγνεται	.	.
τοιάτα	τὰ τοιάτα	.	.
παραλαμβάνοις	παραλαμβάνεις	.	.
τοῦ ἀσφαλοῦς	om. τοῦ	.	om. τοῦ
c. 2. κεκρικέναι	κεκριμένα	.	κεκριμένα
ἐς κάλλος	.	.	suprascr.
ἀοἰδίμος	.	.	ἀοἰδημός
θαυμάσιε	θαυμαστὲ	.	θαυμαστὲ
τὸ κάλλος	.	.	.
χρησμομένῳ	χρησματένῳ	.	χρησματένῳ
φθάνοντος	προλαμβάνοντος	.	.
ἴγγεγραμμένων	ἀναγνωσκομένων	.	.

Ed. Teubner.	Cod. Vat. 87.	Cod. Marc. 434.	Cod. Marc. 436.	Cod. Mutinensis.
c. 3. κατηξίωσαν		ἡξίωσαν		ἡξίωσαν
μυρίκῃ	μυρίνῃ			
ἀπήλλαξαν			ἀπήλασσαν	
μυρ. ἀν	ομ. ἀν			
τὸν τοιοῦτον	τὸν τοιούτων		τῶν τοιούτων	
Ολμειὸν	.	.	ἀλφειὸν	
τὸν Ἰππου	.	.	ομ. τοῦ	
οὐδὲ		ομ.		
καὶ πάνυ	ομ. καὶ			
ξυνεφοίτας			συνεφοίτας	
c. 4. ἐκεῖνα ἀναδ.				
νῦν	ἀναδ. νῦν ἐκεῖνα ἐκ. ἀναδ., ομ. νῦν			
κατὰ	κατά			
ἔχε ξυλλαβών				
ἐκεῖνα				
ἄπαντα ἐκεῖνα				
όσσα ὁ Σύλλας	Σ. ὄσσα, ομ. ὁ			
εἰς Ἰταλίαν	ἐς Ἰταλίαν		ἐς Θετταλίαν	
ἐξεπεμψε	ἐξεπεμψεν			
πλέον ἐκ τούτου	.	ἐκ τούτου πλέον	πλέον ἐκ τούτων	
καν	.		ἐὰν, supraser. καν	
ἐπικαθεύδης	καθεύδης			
περιβαλόμενος		περιβαλλόμενος		
ολσθα	ολδας			
μόνων	μόνον			
εἰ ὥσπερ	.	ἢ ὥσπερ		ἢ corr. rec. m. in εἰ ὥσπερ
ἀλλ' εἴγε			ἀλλ' εἴ τε	
βιβλιοκαπήλοις	βιβλιοκαπήλοις			
καὶ αἰσχρῶν	ἢ αἰσχρῶν			
ἐκείνων	.	om.		
ἐχουσιν αὐτά	ἐχουσι ταυτά			
c. 5. εἰ μὴ καὶ				
ἐπτὰ ταλάντων	.		εἰ καὶ μὴ	
ἀρ' ἀν	δρᾶν	in rasura	ἐπὶ ταλάντω	
τὸν Ἡρ. τὰ τοξα	.	.	δρᾶν	
ἐπτείνασθαι	ἐπτείνεσθαι	.	τὰ τοξα τοῦ Ἡρ.	
ἐπισκοπα	.	ἐπισκοποῦ	ἐπτείνεσθαι	
καὶ οὗτος	.	.	.	ἐπισκοποῦ
ἀναγένεσας	ἀναγένεσας ἀν	.	καὶ αὐτὸς	
κατὰ ταῦτα	κατὰ ταῦτα	.	ἀναγένεσαις ἀν	
ναῦν	ναῦν καλλίστην	.	supraser. ἀναγένε- σαις	
κοππαφόρον	κοπποφόρον	καπποφόρον	ναῦν καλλίστην	
ἐπινεύεις	.	ἐπινεύσεις		
εἰς ἀπαίδευσταν	.	.		
ἐκφέρει	.	.		
ἐκεῖνο	ομ.	.		
τί-βαλανεύ	τί-βαλ. κοινόν	.		
c. 6. τὸν πόδας				
ἀμφοτ.	.	ἀμφοτ. τὸν πόδας		
ὑποδούμενος	.	.	ὑποδούμενος	
ἐπιστηριζόμενος	.	.		ὑποστηριζόμενος

Ed. Teubner.	Cod. Vat. 87.	Cod. Marc. 434.	Cod. Marc. 436.	Cod. Mutinensis.
ταῦτα	.	.	.	ταῦτα
ἐμπεριπατήσειν	.	περιπατήσειν	.	.
c. 7. ἐπεὶ δὲ	.	ἐπειδὴ δὲ	ἐπεὶ δὲ καὶ	.
δευτέραν	.	βῆτα	.	.
ὑπερηφάνησεται	ὑπερηφάνησει	.	.	.
ἐπιθολώσει	ἐπιθολώσειε	.	.	.
αὐτοῦ τὸ ὁρέθρον αὐτὸ τὸ ὁρέθρον
τῷ φόνῳ	.	.	.	φόνῳ, om. τῷ
ἀποκτενεῖ	.	ἀποκτενεῖ	.	(quatuor qui se- quuntur versus paene extincti sunt)
<hr/>				
τῶν Φρονγῶν	τῶ Φρονγῶν			
μηδὲ φέρειν	μὴ φέρειν			
ὑπὸ τῇ ἀσπίδι	ἐπὶ τῇ ἀσπίδι	ἐπὶ τῇ ἀσπίδι		
ἐκείνους	om.			
αὐτοῦ ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄφθ.	.	.	αὐτοῦ ὄφθαλμ.	.
ἐπαίρων	.	ἐπαίρων	.	.
τὸν δεσπότην	om. τὸν	.	.	.
τὸ αὐτὸ δὴ	om. δὴ	δὴ supraser. r. m.	.	.
ὅποταν τὸ μὲν
βιβλίον	δπ. μὲν τὸ β.	.	.	.
ἔχεις	ἔχεις	.	.	.
πορφυρᾶν	πορφύραν	.	πορφυρᾶν	.
ἔχον	ἔχειν	ἔχον om. sed su- praser.	om.	.
ἀναγινώσκης	ἀναγινώσκεις	.	ἀναγινώσκεις	.
αὐτό	om.	.	.	.
καὶ κατασχ. καὶ καὶ διαστρέφων
διαστ.	καὶ κατασχύνων	.	.	.
c. 8. θέλω γοῦν	θέλω δὲ	.	.	.
Εὐάγγελος	.	.	om.	.
γυμνῆς	.	.	γυμνικῆς	.
ἀδύνατον	ἀδύνατα	.	ἀδύνατα	.
τῶν καταράτων	.	.	om. τῶν	.
περὶ αὐτὸν	περὶ αὐτὸν	.	περὶ αὐτὸν	.
τοῖς τε ἄλλοις	τά τε ἄλλα	.	.	.
ἔς κάλλος	ἔς κάλλος	.	ἔς κάλλος	.
ἐντετορευμένων	ἐντετορευμένων	.	.	.
c. 9. ἐσέρχεται	ἐισέρχεται	ἐπέρχεται	εἰσέρχεται	.
χρυσίῳ	χρυσῷ	.	χρυσῷ	.
διεφαίνετο	.	.	ἐφαίνετο	.
ἄπασι	ἄπασιν	.	.	.
προεκπλήξας	ἐκπλήξας, supraser. πρὸ m. r.	.	.	.
κιθαρίσαι	.	κιθαρῆσαι	.	.
πάντως ἔδει	ἔδει πάντως	.	.	.
ἀνάρμοστόν τι	.	.	.	ἀν. τε (in rasura)
λεπτόν
κάκεινης ἔνυμ.	ἔνυμ. κάκεινης	χαλεπόν	.	.
c. 10. ἐσέρχεται	εισέρχεται	.	.	.
κόλλοπας	κόλλοπας	.	.	.
ἐπικειμένην	ἐπικειμένους	.	.	.
μόγις	μόλις	.	.	.

Ed. Teubner.	Cod. Vat. 87.	Cod. Marc. 434.	Cod. Marc. 436.	Cod. Mutinensis.
εἰπεῖν γε ῶνησο	.	.	om. γε	ῶνησαι (ω et αι rec. μ.)
μηδὲ ξλ.	μηδ' ξλ.	.	.	.
καὶ περιτήν περὶ πόδα	.	om.	παρὰ πόδα	.
c. 11. οὐκ ἄκαιρον δ' ἀν γ. Θράτται Ἐθρόν τὴν κεφαλὴν τῇ Ἄνθρ	οὐκ ἄκαιρον γὰρ Θράτται εὐθρόν τῇ κεφαλῇ τὴν λύραν	.	.	οὐκ ἄκαιρον γὰρ
'Ορφεῖς λόγος էς τὸ ξερὸν	εἰς τὸ om. τὸ	εἰς	δραμείῳ λόγῳ էς τὸ	.
c. 12. καὶ θηρία καὶ φυτά τὴν Ὄρφέως πείσαι οὐκ ἀσφαλὲς ὑπὸ κόλπου καταθέλξειν	οὐκ ἀσφαλὲς ὑπὸ κόλπου καταθέλξειν	.	οὐκ ἦν ἀσφαλὲς	πείσειν ὑπὸ κόλπου
μακάριον	μακάριος	.	.	.
κληρονομήσαντα τῆς Ὄρφέως ἔνγκαλέσαι ἡ θέλγουσα τῶν ἄλλων βαρ-	τῆς τοῦ Ὄρφ. ἔνγκαλέσασθαι om. ἡ	.	κληρονομήσας	.
βίτων	.	.	ομ. ἄλλων, βαρβ.	.
c. 13. ἔτι ἐστίν ἐπρίστο ὑπ-	.	.	in rasura ἐστιν ἔτι ἐπρίστο	.
c. 14.	primae huius c. litterae situ sunt obductae
էς τὸ πῦρ Τεγεάται Μεμφίται ὑπερηχόντισεν όρφες	Τεγεάται Μεμφίται	εἰς τὸ πῦρ	.	.
διάκεισαι	διάκειται	.	.	.
c. 15. λέγεται γὰρ καὶ αὐτὸς καὶ κάτοχος Αωρίδιον Διονυσίου οἴμοι καὶ τό αὐτοῖς γὰρ ἐμ- παῖζουσιν	αὐτὸς, om. καὶ κατὰ τάχος	.	ὑπερηχόντισε	ει manu rec.
μάλα	διάκειται	.	.	.
τῷ Διονυσίῳ
. 16. ἐς τὰ β.	οἴμοι	.	.	.
in rasura	om. τό	.	.	ομ. τό
μάλιστα
εἰς τὰ β.	.	.	.	η τῷ Διονυσίῳ εἰς τὰ β.

Ed. Teubner.	Cod. Vat. 87.	Cod. Marc. 434	Cod. Marc. 436.	Cod. Mutinensis.
ἀνατυλίτεις αὲλ	om.	ἀνελλίττεις (i. r.)	.	.
ἐντίθης δή τί	ἐντιθεῖς δή τι	.	.	.
φθέγγη... μᾶλ- λον	φθέγγη μᾶλλον	.	φθέγγη μᾶλλον	.
καὶ τῶν ἵχθυων	om. καὶ	om. καὶ	om. καὶ	.
c. 17. ἀττ'	δττ'	.	σταν	ἄττ'
τις κτήσατο	.	.	κτήσατό τις	κτήσ., om. τις
c. 18. ἔχεις	.	.	ἔχεις, supraser. οι	.
εἴποις	.	.	εἰπῆς	.
τοῦτο	τούτω	.	.	.
ἐπαινοὶ	ἐπαινοίη	.	.	.
ἔχοις	ἔχης	.	.	.
κατὰ σεαυτοῦ
c. 19. Βάκχας	αλελ	Bακχίδας	.	κατὰ σεαυτοῦ
αὲλ	.	.	αλελ	.
τῶν ἀπ' αὐτῶν	τῆς ἀπ' αὐτῶν	τῶν ἀπ' αὐτοῦ	.	.
σε εἰδότων	τις ἄν	γε εἰδότων	.	.
ἄν τις	.	τις ἄν	.	.
κτένα	.	κτένας	.	.
παλλακὴν	.	παλλακὴν	.	.
ἄπαινη	.	πασσιν ἀνθρώποις	.	.
τὰ — χρῆσμα	τὸ — χρῆσμον	.	.	.
Σύρον δόντα	.	εὐρόντα	.	.
ἀναλίσκεις	καταναλίσκεις	.	.	.
παρενέγραψας	ἐνέγραψας	.	.	.
ἀπωλώλεις	.	.	ἀπολώλεις	.
προύτιθεις	προθεῖς	προυτίθης	.	.
c. 20. ἔκεινο	.	ἔκεινῳ	.	.
πεπεισμένον	.	πεπεισμένος	.	.
ἄλλα σοφὸς	ἄλλε καὶ σοφὸς	ἄλλα καὶ σοφὸς	.	.
ξυγγραφεὺς	συγγραφεὺς	.	.	.
οὐδὲ ἔτερος	οὐδέτερος	.	.	.
ώς ἀληθεύοις	ώς εἰ ἀληθεύοις	.	ώς εἰ ἀληθεύοις	.
αὐτῷ	αὐτοῦ	.	.	.
λόγοις ἐπιδείκ- νυσθαι	λόγοις αὐτῷ ἐπι- δεικν.	.	.	.
καὶ μὴ πίνειν	ἢ μὴ πίνειν	.	ἢ μὴ πίνειν	.
όμοιώθης	όμοιωθεῖς	.	.	.
κατὰ τοὺς προ- πάτορας	.	κατὰ τοῦ	.	.
c. 21. μουσικῶν	μυσῶν	προπάτορος	.	.
ώς πιστεύειν	.	πιστεύοντα, om. ώς	.	.
διὰ πάντων	elis τὸν II.	.	elis τὸν II.	.
.	.	om. ἄν	.	.
πρεσβύτης	Λαρίση	.	.	.
αὐτῷ	αὐτοῦ	.	αὐτοῦ	.
Κασσάνδρου	Κασσάνδρου	.	.	.
Βατραχίων	.	βατραχίονι	.	.

Ed. Teubner.	Cod. Vat. 87.	Cod. Marc. 434	Cod. Marc. 436.	Cod. Mutinensis.
καὶ γὰρ	om. γὰρ	τῷ Λαοῖση	.	.
τῇ Λαοῖση	ομ. τῇ	τῷ Λαοῖση	.	.
τῷ Πύρρῳ	ὅμοιος τῷ Πύρρῳ	.	.	.
ὅμοιος	ὅμοιος τῷ Πύρρῳ	.	.	.
c. 29. ὁρχησταῖς	ὁρχισταῖς	.	.	.
ἐρωμένην	.	.	ἐρωμένην	.
οὐτως	οὐτω	.	.	.
ζωγράφος	.	.	ζωγράφος σοφὸς	.
ἐφέλεις	θέλεις	.	.	.
ἐπαινοῦσι	.	.	.	ἐπαινοῦσιν
κατοι τί	xai tī	xai tī	xai ὅτι	.
τὰ βιβλία	.	τὰ τοιαῦτα βιβλία	.	.
ξυνάγεις	.	.	ξυνάγει	.
c. 23. ἀποῖαι	ἀποῖοι	.	.	.
ξυγκαθεύδεις	.	.	ξυγκαθεύδοις	.
καὶ λούσμενος	.	om. καὶ	.	.
μηδὲ ἀποδύσῃ	.	μὴ ἀποδύσῃ	.	.
ἢν ἀποδύσωνται	.	om. ἢν	.	.
ὑμέτερος	ἡμέτερος	.	.	.
ὑμῖν	.	.	ὑμῖν	.
νόμους	.	.	om.	.
λειτεσθαι	.	ματεσθαι	.	.
καὶ ποιεῖν	.	om. καὶ	.	.
νυν	νῦν	.	.	.
εἰ γε μὴ	.	om. μὴ	.	.
χυτραῖς	.	χυτραῖς ἵσα	.	.
ὅλως	om.	.	.	.
κατὰ τ. παροι-	θάττον ἀν κ. τ.	.	.	.
μίαν θάττον ἀν	παροιμίαν	.	.	.
c. 24. παρ' αὐτῷ	παρ' ἔκυτοῦ	.	.	.
τοὺς βιβλιογρά-
φους	om. τοὺς	.	om. τοὺς	.
οὐκ	οὐκον	om. οὐκ	om. οὐκ	.
ξυνελάσοντας	ξυνελάσοντα	.	.	.
νεόκτηστον	νεόκτηστον	νεόκτητον	.	νεόκτητον
c. 25. ἐκεῖνο	xakeinā	ἐκεῖνα	xakeinā	.
τῶν πολυτελῶν	om. τῶν	.	.	.
ἀνεῖσθαι, ὅπως	ἀνὴρ δ' ὅμως	ἀνὴρ δ' ὅμως (μ. i. r.)	.	ἀνεῖσθαι ὅμως
ἐπιλειπόντων	.	.	ἐπιλειπόντων	.
σε	σοι	.	.	.
μεταστέλλοιο	μεταστέλλοιο	.	.	.
πόρονος	.	.	πονηρὸς	.
δήγματα	.	δείγματα	.	.
διηγουμένους	διηγούμενον	.	.	.
τὰργυροιν	τὸ ἄργυροιν	.	.	.
καὶ φύλαττε	om.	.	.	.
πάσχειν	.	.	σφάλλειν	.
ἔχης	ἔχοις	ἔχεις	.	ἔχεις (?)
παύσαιτ' ἀν	παύσαιτο	.	.	.
c. 26. τὸ μηκετὶ ὥν.	.	om. τὸ	.	.
μόνον οὐ καὶ	.	μόνον οὐκ	.	.
τὰ παλαιὰ πάντα	πάντα τὰ παλαιὰ	.	.	.
χρῆσιν	χρῆστεις	.	.	.

Ed. Teubner.	Cod. Vat. 87.	Cod. Marc. 434.	Cod. Marc. 436.	Cod. Mutinensis.
πάνσοφόν τι	πάντα σοφόν τι			
c. 27. Ἀρχιλόχου	Ἀντιλόχου		ἀντιλόχου	
ἐκεῖνά γε	ἐκεῖνά τε			
ἔκαστον		ἔκαστα		
Εὔπολιν		τὸν Εὔπολιν		
εἰτ'	εἰτα			
τίνα ποτέ ψυχὴν		τίνα ἀπὸ ψυχῆς		τίνα (ras). ψυχῆς
ὅπτει	om.	ἀπτῇ		ἀπὸ
ἔωρακε	ἔωρακε σε			
ἐπιτεταμένος		ἐπιτεταγμένος		
τοῦτο ποιοῦντα		ποιοῦντα τοῦτο		
πρὸς Κότυος	πρὸς σκότους	πρὸς σκότους		om.
μή				
c. 28. ἄφες δὲ	om. δὲ			
καὶ ὑπὲρ		καὶ ταῦτα ὑπὲρ		
φείσσουσι				φράσσουσι (corr. m. rec. in φρίσ- σουσι)
συνεργάτην	ξυνεργάτην			
οἶκοι		οἰκον		
μηδέποτε		μηδέπω		
γλώττη	γλώσση			
οἰδα		οἰδας		
καταγελασθήσῃ				
c. 29. τὸ αὐτὸ σοὶ				καταγελασθήσῃ om. σοὶ
σμίλας		σμίλλας		
ὅπόταν		ὅταν		
εἰς		εἰς		
τὰλλα	τὰλλα		εἰς	
τὰ σὰ εἰκάσω				
καὶ ὅψει				ὅψεις, om. καὶ
μαχαιρίδα		μαχαιρίδας		
μαχαιρίδων	μαχαιρίδων		μαχαιρίδων	
προτιθένται				
εὐθετίζουσι				εὐθετίζουσιν
c. 30. κατέτοι				
ἄλλῳ		κατύγε		ἄλλ (sic)
οὐδὲ ἔχρ.	οὐδὲ ἔχρ.			οὐδὲ ἔχρ.
τιν	οὐδενὶ			
καὶ ἐπονεῖστα om.				

Nachscript. Da der Abdruck vorstehender Collation sich verzögert hat, so benutze ich die Gelegenheit, um zu derselben Schrift von Lucian einige Lesarten eines Codex Upsalensis hinzuzufügen, den ich seitdem im Sommer 81 an Ort und Stelle verglichen habe:

c. 6. χειμῶνος | οὐ ταῦτα c. 7 ἀγ τούτο γένοιτο | τῷ φόνῳ | μὴ φέρειν | τοὺς-αὐτοὺς ὁφθαλμοὺς | τὸ αὐτὸ δὲ σὺ πάσχων | ἔχον. om. c. 8 τοῦ νομα τῶν ἀφανῶν, om. τῶν | τῷ Τερ., om. ἐν | ἀδίνατα | περὶ αὐτὸν | ὑπὸ καταφάτων ἀνθρώπων | σμαράγδες | εἰς καλλος | χρυσῷ | διεφανέτο c. 10. σκόλοπας | ὅπος ἔσας | κατὰ νόμουν | διεκηρύτετο | ἀνήσθαι? | εἰπὶ ἥπτῃ | καὶ περιττὴν | ἀκαιον γάρ, om. ἀν γένοιτο | μετ' ὁργῆς c. 12. ὡς ἐκήλει μὲν θραίνει | τὴν τοῦ Ὁρφέως συμφοράν | ὑποθέντα ὅμοιαν λίραν, om. ἐξεργαν | χρήσασθαι | ὑπὸ κόλπου | μακάριος | κληρονομήσας. Weitere Mittheilungen über die Handschrift behalte ich mir vor.